10.08.2009

ഡീക്കൻപട്ടം, വെള്ളയമ്പലം

വിശുദ്ധ ജോൺ മരിയവിയാന്നി
വൈദികർക്ക് നൽകുന്ന മാതൃക

ആഗസ്റ്റ് മാസം നാലാം തിയതി നമ്മുടെ അതിരൂപയിലെ എല്ലാ വൈദികരും ഒരുമിച്ചു കൂടി വിശുദ്ധ ജോൺ മരിയ വിയാന്നിയുടെ തിരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കുക പതിവാണ്. കാരണം അദ്ദേഹം ഇടവക വൈദികരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനാണ്. വൈദിക വർഷമായി ആചരിക്കുന്ന ഇക്കൊല്ലം മുതൽ അദ്ദേഹം എല്ലാ വൈദികരുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥനായിരിക്കും. ആഗസ്റ്റ് മാസം നാലാം തിയതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുനാൾ എല്ലാ ഇടവകകളിലും ആഘോഷിച്ചതു കൊ - ് സൗകര്യാർത്ഥം ഈ അതിരൂപതയിലെ വൈദിക കൂട്ടായ്മ ഇന്ന് ഇവിടെ സമ്മേളിച്ച് ഈ തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുകയാണ്. അതോടൊപ്പം തന്നെ നമ്മുടെ മൂന്നു സഹോദരന്മാർക്ക് പൗരോഹിത്യ കൂദാശയുടെ ആദ്യപടിയായ ശുശ്രൂഷാ പട്ടം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മൂന്നു സഹോദരന്മാരെയും പ്രത്യേകമായ വിധത്തിൽ അഭിനന്ദിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം നിങ്ങളേവർക്കും തിരുനാളിന്റെ എല്ലാ മംഗളങ്ങളും ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങളും ആശംസിക്കുന്നു.

ഇന്നു നിങ്ങൾക്ക് എന്തു സന്ദേശമാണ് നൽകേ - sXന്ന് ഞാൻ ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് പരിശുദ്ധ പിതാവ് ബെനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ വൈദിക വർഷം പ്രമാണിച്ച് ലോകത്തിലെ എല്ലാ വൈദികരെയും അഭിസംബോധന ചെയ്ത് എഴുതിയ ലേഖനം എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടത്. അതിലെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊ - þവരാനാണ് ഞാനിപ്പോൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

1. തിരുഹൃദയത്തോടുള്ള സ്നേഹമാണ് പൗരോഹിത്യം

വിശുദ്ധ ജോൺ മരിയ വിയാന്നിയുടെ 150-ാം ചരമവാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ വൈദിക വർഷം യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരംഭിക്കുകയും അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യേ - ിയിരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമദിനമായ ആഗസ്റ്റ് മാസം നാലാം തിയതിയായിരുന്നു. പിന്നെ എന്തുകൊ - ് പരിശുദ്ധ പിതാവ് ഈ വൈദിക വർഷം 2009 തിരുഹൃദയതിരുനാളിൽ ആരംഭിച്ച് 2010 തിരുഹൃദയതിരുനാളിൽ അവസാനിക്കണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചത്? പൗരോഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിശുദ്ധ ജോൺ മരിയവിയാന്നിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടു തന്നെയാണ് തിരുഹൃദയത്തിരുനാൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പരിശുദ്ധ പിതാവിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. പൗരോഹിത്യത്തെക്കുറിച്ച് തന്റെ തന്നെ ലളിതമായ ശൈലിയിൽ ജോൺ വിയാനി പറഞ്ഞിരുന്നത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: ''യേശുവിന്റെ തിരുഹൃദയത്തോടുള്ള സ്നേഹമാണ് പൗരോഹിത്യം'' വൈദികരെല്ലാം മനസ്സിൽ പതിക്കേ - ഒരു വാക്യമാണിത്. നാം സ്വീകരിച്ച പൗരോഹിത്യം സദാ അനുഭവിക്കാനും ജീവിക്കാനും നമുക്ക് സാധിക്കണമെങ്കിൽ യേശുവിന്റെ തിരുഹൃദയത്തോടുള്ള സ്നേഹം കൊ - ് നാം ജ്വലിച്ചുകൊ - ിരിക്കണം. ''യേശുവിന്റെ തിരുഹൃദയത്തോടുള്ള സ്നേഹമാണ് പൗരോഹിത്യം.'' ഇതിനെക്കാളും മനോഹരമായ ഒരു നിർവ്വചനം ഒരു ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനും തരാൻ സാധിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

ഇതോടനുബന്ധിച്ച് മാർപ്പാപ്പ തന്റെ ഒരു അനുഭവം ഓർമ്മിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം സഹവികാരിയായിരുന്ന ഇടവകയിൽ അസമയത്ത് രോഗിലേപനത്തിനായി അച്ചനെത്തിരക്കി ആളുകൾവന്നു.

വന്നവരാരെന്നറിയില്ല. പറയുന്നതൊക്കെ യാഥാർത്ഥ്യമാണോ എന്നും നിശ്ചയമില്ല. കൂടെപോയാൽ എന്തപകടവും സംഭവിക്കാം. പല വൈദികരും ഇങ്ങനെ വധിക്കപ്പെട്ടിട്ടു - l. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വികാരിയച്ചൻ ആ രാത്രി അവരോടൊപ്പം ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടു. ഒരു യുവവൈദികനായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ സ്പർശിച്ച ഒരു വലിയ മാതൃകയായിട്ടാണ് മാർപ്പാപ്പാ ഈ അനുഭവം എടുത്തുകാണിക്കുന്നത്.

എനിക്കും ഇതുപോലെ പല അനുഭവങ്ങളുമു - l. വൈദിക പട്ടം സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം ഞാൻ ആദ്യമായി പോയത് വ്ളാത്താങ്കര ഇടവകയിൽ മോൺസിഞ്ഞോർ മാനുവൽ അൻപുടയാനച്ചന്റെ സഹായിയായിട്ടാണ്. ഒരു രാത്രി നോക്കിയപ്പോൾ ചൂട്ടും കത്തിച്ച് കുറെ ആളുകൾ വരുന്നു. രോഗീലേപനത്തിനായി അച്ചനെ തിരക്കിയാണ് വന്നത്. എനിക്കാണെങ്കിൽ ര - p ദിവസങ്ങളായി കടുത്ത പനിയും തലവേദനയും ചുമയും. രോഗിയുടെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് മൂക്കാൽ മണിക്കൂറോളം നടക്കണം. മഴയും ചാറുന്നു - l. വികാരിയച്ചനെ എഴുന്നേല്പിച്ചാൽ അദ്ദേഹം എന്നെ പോകാനനുവദിക്കുകയില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. വികാരിയച്ചനാണെങ്കിൽ ദീർഘദൂരം നടക്കാൻ സാധിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലുമല്ല. ഞാൻ അവരോടൊപ്പം രോഗിയുടെ വീട്ടിലേയ്ക്കു പോയി. ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ വിളക്കും കത്തിച്ച് എന്നെ കാത്തിരിക്കുന്ന വികാരിയച്ചനെയാണ് ഞാൻ ക - X്. അന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോട് വളരെയേറെ സഹതാപവും സ്നേഹവും പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ആ രാത്രിയിൽ എന്നെ ഈ സ്ഥിതിയിൽ അയക്കേ - lവന്നതിലുള്ള ഖേദം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തത് ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഓർമ്മിക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞുപോയ പൗരോഹിത്യ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ വലിയവലിയ വിജയങ്ങളുടെയും സ്ഥാനമാനങ്ങളുടെയും അവസരമല്ല, ഇതുപോലെ ത്യാഗമനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള നിമിഷങ്ങളാണ് പൗരോഹിത്യത്തെ അർത്ഥവത്താക്കിത്തീർത്തത് എന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് ഒറ്റപ്പെട്ട ചില അനുഭവങ്ങളാണ്. ഇടവകകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വൈദികരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് നിത്യസംഭവങ്ങളാണ്. രോഗീലേപനം നൽകുക മാത്രമല്ല അജപാലനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എത്രയെത്ര ത്യാഗങ്ങളിലൂടെയാണ് നമ്മുടെ വൈദികർ കടന്നുപോകുന്നത്. യേശുവിനോട് സ്നേഹമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇത്തരം ത്യാഗങ്ങൾക്ക് നാം മുതിരുകയില്ലായിരുന്നു. അതുകൊ - llണ് വിശുദ്ധ ജോൺ മരിയ വിയാന്നി പൗരോഹിത്യത്തെ യേശുവിന്റെ തിരുഹൃദയത്തോടുള്ള സ്നേഹമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ സ്നേഹത്തിൽ വളർന്ന് നാം സ്വീകരിച്ച പൗരോഹിത്യത്തെ ഒന്നുകൂടി തിളക്കമുള്ളതാക്കിത്തീർക്കാനുള്ള അവസരമായിട്ടാണ് ഈ വൈദികവർഷം സഭ നമുക്ക് നിർദ്ദേശിച്ചു തരുന്നത്.

2. എവിടെയും ദൈവസ്നേഹം സ്ഥാപിക്കുന്നവനാണ് പുരോഹിതൻ

എന്റെ അനുഭവത്തിൽ വൈദികർക്ക് ഇടവകകൾ നിശ്ചയിച്ചു കൊടുക്കുമ്പോൾ നാലുതരം പ്രതികരണങ്ങളാണ് ക - lട്ടുള്ളത്. വൈദികരിൽ നല്ലൊരു ഭാഗവും മെത്രാൻ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഇടവകകളിൽ പോകാൻ സന്നദ്ധതയുള്ളവരാണ്. ചില ഇടവകകളിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ കാരണം അവിടെ പോകാൻ ഭയപ്പെടുന്നവരു - l. നിർദ്ദേശിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഇടവക ചെറുതായതു കാരണം വലിയ ജോലിയൊന്നുമു - llവില്ലെന്ന് പരിഭവം പറയുന്നവരു - l. അതല്ലെങ്കിൽ ഇടവക വലുതായതുകാരണം ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്താൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞു മാറാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരു - l. ഇങ്ങനെയുള്ള വൈദികർക്കെല്ലാം വിശുദ്ധ ജോൺ വിയാന്നിയുടെ സമീപനരീതിയും പ്രവർത്തനശൈലിയും വലിയൊരു മാതൃകയായി നിൽക്കുന്നു.

ഒരു ഇടവകയിൽ പ്രശ്നങ്ങളുു - ¶ï വച്ച്, അത് ചെറുതായിപ്പോയെന്നുവച്ച് അവിടെ പോകാൻ ഭയപ്പെടുന്നത് ശരിയാണോ? ജോൺ വിയാന്നിയെ മെത്രാൻ അയച്ചത് ആർസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു കുഗ്രാമത്തിലേക്കായിരുന്നു. അവിടെ ഒരു ചെറിയ ദേവാലയമു - IÏയിരുന്നു. അത്രമാത്രം. ആ ഇടവകയുടെ അംഗസംഖ്യ വെറും 230. അവരാരും തന്നെ ദേവാലയത്തിൽ പോവുകയോ, കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുകയോ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. മദ്യപാനത്തിന്റെയും ചൂതുകളിയുടെയും കേന്ദ്രമായിരുന്നു ആ ഇടവക. അതുകാരണം അടിപിടി, ലഹളകൾ, അക്രമം, അസന്മാർഗ്ഗികത, പിടിച്ചുപറി, രക്തചൊരിച്ചിൽ തുടങ്ങിയവ അവിടെ സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം ജോൺ വിയാനിക്ക് വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്തു കൊ - ï മെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടതിതാണ്: ''അച്ചാ ആ ഇടവകയിൽ ദൈവസ്നേഹമില്ല; അച്ചനാണ് അത് അവിടെ സ്ഥാപിക്കേ - X."'' ഇതിനുവേ - Ïയാണ്, ഇതിനുമാത്രം വേ - Ïയാണ് ഒരാൾ ദീർഘമായ വൈദിക പരിശീലനം നേടുന്നതും വൈദികനായി അഭിഷിക്തനാവുന്നതും. അതുകൊ - ï പ്രശ്നങ്ങളുു - ¶ï വച്ച് ഭയപ്പെടുകയും ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയുമല്ല വൈദികർ ചെയ്യേ - X", പിന്നെയോ ദൈവത്തിലാശ്രയിച്ചുകൊ - ï പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനായി തങ്ങളെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുകയാണ് വേ - X". യേശുവിനെ പിതാവ് ഈ ലോകത്തിലേയ്ക്ക് അയച്ചപ്പോഴും ആവശ്യപ്പെട്ടതും ഇതുതന്നെയാണ്: ''അവിടെ ദൈവസ്നേഹമില്ല; നീയാണ് അതവിടെ സ്ഥാപിക്കേ - X".'' പാപപങ്കിലമായ ലോകത്തെ ദൈവസ്നേഹത്താൽ വിശുദ്ധീകരിക്കുവാനായി യേശു തന്നെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായും സമർപ്പിച്ചു. പൗരോഹിത്യ സ്വീകരണത്തിലൂടെ മറ്റൊരു ക്രിസ്തുവായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്ന വൈദികന്റെയും മനോഭാവം ഇതുതന്നെയായിരിക്കണം.

3. ദേവാലയം സ്വഭവനമാക്കുന്നവനാണ് പുരോഹിതൻ

വലിയ ജോലികളൊന്നുമില്ലാത്ത വെറും 230 അംഗങ്ങളുള്ള ചെറിയ ഇടവകയാണല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച് അദ്ദേഹം വിശ്രമിക്കുകയോ, സ്വന്തം കാര്യമന്വേഷിച്ച് ചുറ്റിനടക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. തന്നെ സ്വീകരിക്കുവാനോ ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിക്കുവാനോ ഇടവകാംഗങ്ങൾ ആരും വന്നില്ലെങ്കിലും യേശു ദേവാലയത്തിലു - IÏയിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നു. ''തന്നോടുകൂടി ആയിരിക്കുന്നതിനും പ്രസംഗിക്കാൻ അയയ്ക്കുന്നതിനും പിശാചുക്കളെ ബഹിഷ്ക്കരിക്കാൻ അധികാരം നൽകുന്നതിനുമായി അവൻ പന്ത്ര - p പേരെ നിയോഗിച്ചു'' (മാർക്ക്. 3, 14-15) എന്ന തിരുവചനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു വഴികാട്ടിയായി. ആർസിലെ ജനങ്ങളോടും പ്രസംഗിക്കുകയും അവിടെ നിറഞ്ഞു നിന്ന തിന്മയുടെ ശക്തികളെ ബഹിഷ്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു മുൻപ് യേശുവിന്റെ കൂടെയായിരുന്നുകൊ - ï ശക്തി സംഭരിക്കേ - ദിവസങ്ങളായി അദ്ദേഹം ആ കാലഘട്ടത്തെ കരുതി. യേശുവസിക്കുന്ന ആ ദേവാലയത്തെ സ്വന്തം ഭവനമാക്കിക്കൊ - ï അദ്ദേഹം അവിടെ ജീവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രകാരൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്: ''അദ്ദേഹം ദേവാലയം സ്വഭവനമായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. പുലരിയാകുന്നതിനു മുമ്പേ ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന അദ്ദേഹം സായാഹ്നത്തിൽ ത്രിസന്ധ്യാ ജപം കഴിയാതെ പുറത്തിറങ്ങില്ലായിരുന്നു.'' ആവശ്യമുള്ളവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ അന്വേഷിച്ച് ദേവാലയത്തിലേക്കാണ് ചെന്നിരുന്നത്. ദേവാലയത്തിൽ മണിക്കൂറുകൾ യേശുവിന്റെ മുമ്പിൽ ചിലവഴിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ രത്നചുരുക്കമിതായിരുന്നു: ''കർത്താവേ, എന്റെ ഇടവകയുടെ മാനസാന്തരം സാദ്ധ്യമാക്കിത്തരേണമേ. അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന എന്തും ജീവിതകാലം മുഴുവൻ സഹിക്കുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്''.

ഇന്നു വൈദികരായ നമുക്കെല്ലാം തിരക്കാണ്. എന്തിനുവേ - ിയുള്ള തിരക്കാണ് എന്ന കാര്യം നാം തന്നെ വിലയിരുത്തേ ഒന്നാണ്. ഒന്നിനും നമുക്കു സമയം കിട്ടുന്നില്ല. ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ നാം ചെയ്തു കൂട്ടുന്നു - ്. പലപ്പോഴും ജനങ്ങളുടെ കൈയടിയും പ്രശംസയും കിട്ടുന്നു - ്. എന്നാൽ യേശുവിനോടു കൂടെയായിരിക്കാൻ സമയം ക - ാത്തതുകൊ - ് നാം ചെയ്തു കൂട്ടുന്നതൊന്നും ദൈവരാജ്യ നിർമ്മിതിക്ക്, സഭയുടെ വിശുദ്ധീകരണത്തിന് ഉപകരിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രം. ഗുജറാത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ഈശോ സഭാവൈദികൻ എഴുതിയ ഒരു ലേഖനം ഈയിടയ്ക്ക് വായിക്കുകയു - ായി. ഒരു കൂട്ടം വൈദികർ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പ്രശസ്തമായ ഒരു സ്ഥാപനത്തിൽ താമസിക്കുന്നു - ്. ഓരോ ദിവസവും പ്രഭാതത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്ത് ഓടിച്ചെന്ന് ദിവ്യബലിയർപ്പിക്കുന്നതു കാണാം. അതല്ലാതെ അവരാരും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതായോ ദിവ്യകാരുണ്യ സന്ദർശനം നടത്തുന്നതായോ ആരും ക - ിട്ടില്ല. ഒരു സഹവികാരിയായിരുന്നപ്പോൾ കിട്ടിയ പരിശീലനം ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുകയായിരുന്നു. ദിവ്യബലിക്കു മുമ്പും പിമ്പും കാലത്തും ഉച്ചയ്ക്കും രാത്രിയും ഭക്ഷണം കഴിച്ചതിന് ശേഷവും വികാരിയച്ചനോടൊപ്പം ദിവ്യകാരുണ്യ സന്നിധിയിൽചെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കണമായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ എവിടെയെങ്കിലും യാത്രചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പും യാത്ര കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവരുമ്പോഴും ദേവാലയത്തിൽ കയറി പ്രാർത്ഥിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ യേശുവിന്റെ കൂടെയായിരുന്നു കൊ - ് യേശുവിൽ നിന്ന് നിരന്തരം ശക്തി സംഭരിക്കുന്ന വൈദികർക്ക് മാത്രമേ ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിക്കുക എന്ന യേശുവിന്റെ ദൗത്യം തുടരാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

4 യേശുവിനോടൊപ്പമായിരിക്കുന്നതിൽ ആനന്ദം ക - ുന്നവനാണ് പുരോഹിതൻ

ജോൺ വിയാന്നിയുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും ഉള്ളടക്കത്തെക്കുറിച്ചും ഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഏതാനും ചില കാര്യങ്ങൾ കൂടി ഗ്രഹിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും. ദീർഘനേരം പ്രാർത്ഥനയിൽ ചിവഴിക്കുന്ന ഈ വൈദികനെ ജനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങി. പരിസരമെല്ലാം മറന്ന് പ്രാർത്ഥനയിൽ ലയിച്ചുകൊ - ിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃക അവരെ ആകർഷിച്ചു. ഓരോരുത്തരായി അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ദേവാലയത്തിലേയ്ക്കു വന്നുകൊ - ിരുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ മാതൃകയാണല്ലോ ശിഷ്യന്മാരെ യേശുവിലേയ്ക്ക് കൂടുതൽ ആകർഷിച്ചത്. പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ തങ്ങളെയും പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് യേശുവിനോട് ആവശ്യപ്പെടാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചതും. ലൂക്കായുടെ സുവിശേഷത്തിൽ അത് ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: ''അവൻ ഒരിടത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊ - ിരിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരിലൊരുവൻ വന്നു പറഞ്ഞു: ''കർത്താവേ യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളെയും പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പഠിപ്പിക്കുക'' (ലൂക്കാ. 11, 1). ഇതു തന്നെയാണ് വിയാന്നിയുടെ ഇടവകയിലും സംഭവിച്ചത്. പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചുള്ള നൂറു പ്രസംഗങ്ങളെക്കാൾ ഫലപ്രദമാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന വൈദികന്റെ മാതൃക.

എങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് വിയാന്നി തന്റെ മാതൃകയിലൂടെയും പ്രസംഗങ്ങളിലൂടെയും ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുകയും പ്രാർത്ഥന എന്താണെന്ന് അദ്ദേഹം ജനങ്ങളിൽ നിന്നു പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു ഉദാഹരണം പറയുകയാണെങ്കിൽ, ദിനംപ്രതി ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ദേവാലയത്തിൽ വന്നവരിലൊരാൾ വലിയ അക്ഷരാഭ്യസമൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനായിരുന്നു. എന്തെന്നില്ലാത്ത ആനന്ദാനുഭൂതിയോടെ ദീർഘനേരം പ്രാർത്ഥനയിൽ ലയിച്ചിരുന്ന ആ മനുഷ്യനെ വിയാന്നി ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആ മനുഷ്യനിൽ നിന്നും പ്രാർത്ഥനയുടെ പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹത്തോടെ ഒരു ദിവസം ജോൺ വിയാന്നി ആ മനുഷ്യനെ സമീപിച്ചുചോദിച്ചു: ''സഹോദരാ നീ

നന്നായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു - ി. നിന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഉള്ളടക്കമെന്തെന്ന് എനിക്ക് പറഞ്ഞുതരാമോ?'' അതിന് വെറും കൂ eിവേലക്കാരനായ ആ മനുഷ്യൻ നൽകിയ മറുപടി ഇതാണ്: '' ഞാൻ സക്രാരിയിലെ യേശുവിനെ നോക്കുന്നു. യേശു എന്നെ നോക്കുന്നു. യേശുവിനും സന്തോഷം എനിക്കും സന്തോഷം''. ഈ ഉത്തരം കേട്ട് ജോൺ വിയാന്നിപോലും അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. ഒരു ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനും പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് ഇത്ര ലളിതവും സുന്ദരവും സമഗ്രവുമായ ഒരു ഉത്തരം തരാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

5. എല്ലാവർക്കും എല്ലാമായിരിക്കുന്നവനാണ് പുരോഹിതൻ

വിശുദ്ധ ജോൺ മരിയ വിയാനി ദീർഘനേരം പ്രാർത്ഥനയിൽ ചിലവഴിച്ചുവെന്ന് പറയുമ്പോൾ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അദ്ദേഹം അവഗണിച്ചുവെന്ന് അർത്ഥമില്ല. ആരും ദേവാലയക്കിലേയ്ക്ക് വരാത്ത ആദ്യനാളുകളിൽ അദ്ദേഹം അവരെ അന്വേഷിച്ച് അവരുടെ ഭവനങ്ങളിലേക്കും മദ്യഷാപ്പുകളിലേക്കും ചൂതുകളി കേന്ദ്രങ്ങളിലുമൊക്കെ കയറി ചെന്നു. ക്രമേണ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തന മേഖല വിപുലമാകാൻ തുടങ്ങി. ദേവാലയത്തെ സ്വന്തം ഭവനമാക്കിത്തീർത്തതുപോലെ തന്നെ തന്റെ ഇടവകയുടെ മുഴുവൻ പ്രദേശത്തും ജീവിക്കേ - Sതങ്ങനെയാണെന്നും വിശുദ്ധ ജോൺ വിയാന്നി കാണിച്ചുതരുന്നു. മാർപ്പാപ്പ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സംഗ്രഹിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: ''രോഗികളെയും കുടുംബങ്ങളെയും അദ്ദേഹം പതിവായി സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. പൊതുവായ പ്രേഷിത ജോലികളും സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥരുടെ തിരുനാളുകളും സംഘടിപ്പിച്ചു. ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ഫ - p സമാഹരിച്ചു. ഇടവക ദേവാലയം മോടിപിടിപ്പിച്ചു പരിഷ്കരിച്ചു. ''പ്രോവിഡൻസ്'' എന്ന സമൂഹം സ്ഥാപിച്ച് അതിലെ പ്രബോധകരെയും അനാഥരെയും ശുശ്രൂഷിച്ചു. കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള വക ക - ¯ി. സൗഹൃദങ്ങൾ വളർത്തുകയും തന്നോടൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അനേകം അത്മായരെ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു.''

6. യേശുവിനോടൊപ്പം തന്നെയും തനിക്കുള്ളവയെയും ബലിയർപ്പിക്കുന്നവനാണ് പുരോഹിതൻ

പുരോഹിതൻ മറ്റൊരു ക്രിസ്തുവാണല്ലോ. സർവ്വോപരി ഒരു വൈദികൻ യേശുവിനോടു താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുന്നത് അൾത്താരയിൽ യേശുവിന്റെ തന്നെ സ്ഥാനത്തു നിന്നുകൊ - ് ''ഇതെന്റെ ശരീരമാകുന്നു'', ''ഇതെന്റെ രക്തമാകുന്നു'' എന്നും കുമ്പസാര കൂട്ടിലിരുന്നുകൊ - ് ''ഞാൻ നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കുന്നു'' എന്നും പറയുമ്പോഴാണ്. ഇതിനെക്കാൾ ഭാഗ്യപ്പെട്ട നിമിഷങ്ങൾ ഒരു വൈദികന്റെ ജീവിതത്തിൽ വിഭാവന ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ദിവ്യബലിയർപ്പണവും കുമ്പസാരിപ്പിക്കലും വെറുമൊരു ചടങ്ങായിരുന്നില്ല, ആഴമായ ഒരു അനുഭവമായിരുന്നു. വളരെയേറെ ഒരുക്കത്തോടും ശ്രദ്ധയോടും ഭക്തിയോടും ബലിയായി സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന യേശുവിനോടൊപ്പം എന്തും സഹിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയോടും കൂടിയാണ് അദ്ദേഹം ഓരോ ദിവസവും ദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചിരുന്നതും പാപമോചനം നൽകിയിരുന്നതും. ലോകത്തിലെ എല്ലാ മനുഷ്യരും ചെയ്യുന്ന സത്പ്രവൃത്തികൾ ഒരുമിച്ചു ചേർത്താലും ഒരു ദിവ്യബലിയർപ്പണത്തിനു തുല്യമാവുകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം എപ്പോഴും പറഞ്ഞിരുന്നു. അന്ത്യ അത്താഴത്തെക്കുറിച്ചോ കുരിശിലെ ബലിയെക്കുറിച്ചോ ചിന്തിക്കാതെ, കുരിശിൽ തൂങ്ങികിടക്കുന്ന യേശുവിനോടൊപ്പം ഒന്നുചേരാതെ, യേശുവിനോടൊപ്പം നമ്മെയും നമുക്കുള്ളവയെയും ദൈവപിതാവിനു വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധരാകാതെ വെറുമൊരു ചടങ്ങായി മാത്രം നാം ബലിയർപ്പിച്ചുപോയ എത്രയോ അവസരങ്ങളു - ി. ഒരു പുരോഹിതന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ

തീക്ഷണതയും ഉത്സാഹവും പൂർണ്ണമായും ദിവ്യബലിയർപ്പണത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പരിശുദ്ധ പിതാവ് തന്റെ സന്ദേശത്തിൽ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

7. പാപങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം ചെയ്യുന്നവനാണ് പുരോഹിതൻ

ഇന്ന് പല ഇടവകകളിലും പ - S ¯ ഷോലെ കുമ്പസാരമില്ല; ചില ഇടവകകളിൽ തീരെയില്ല. വൈദികരോട് ചോദിക്കുമ്പോൾ പലപ്പോഴും കിട്ടുന്ന ഉത്തരം ജനങ്ങൾ വരുന്നില്ല എന്നതാണ്. ആളുകൾ വരുന്നില്ലെന്ന് വച്ച് ഒരു ഇടവകയിൽ കുമ്പസാരമെന്ന കൂദാശയുടെ പരികർമ്മം വേ - ¶pവയ്ക്കുന്നത് ശരിയാണോ? എത്രയോ ആളുകളാണ് നമ്മുടെ ഇടവകകളിൽ ഗൗരവതരമായ പാപത്തിൽ മുഴുകി ജീവിക്കുന്നത്. യേശുവിനെപ്പോലെ ഇവരുടെയൊക്കെ പിന്നാലെ ചെന്ന് അനുതപിച്ചു സുവിശേഷത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാനും ദൈവരാജ്യത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുവാനും അവരെ നിരന്തരമായി ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നതല്ലേ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ കാതലായ ഭാഗം? ഇവിടെയാണ് വീ - Þം വിശുദ്ധ ജോൺ മരിയ വിയാന്നി നമുക്കെല്ലാം ഒരു മാതൃകയായി നിൽക്കുന്നത്. കള്ളുഷാപ്പുകളിലും ചൂതുകളി കേന്ദ്രങ്ങളിലും വിനോദശാലകളിലുമൊക്കെ കടന്നുചെന്ന് ഇവരോടൊക്കെ മാനസാന്തരത്തെക്കുറിച്ചും ദൈവസ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചും പഠിപ്പിക്കുന്നത് അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമായിരുന്നില്ല. പലരും അദ്ദേഹത്തെ പരിഹസിച്ചു. ധാരാളം തിരിച്ചടികളു - mയിരുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം തളരുകയോ ദൗത്യത്തിൽ നിന്നു പിന്മാറുകയോ ചെയ്തില്ല. ക്രമേണ സുകൃത ജീവിതം നയിക്കുവാൻ മനസ്സുള്ളവരുടെ ഒരു ചെറിയ സംഘത്തിന് അദ്ദേഹം രൂപം കൊടുത്തു. അവർക്ക് ഹൃദയസ്പർശിയായ രീതിയിൽ അനുരഞ്ജന കൂദാശപരികർമ്മം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും അവരോടൊപ്പം നീ - മണിക്കൂറുകൾ പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി സക്രാരിയുടെ മുമ്പിലിരുന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായി വളരെ താമസിയാതെ തന്നെ ആർസിൽ നിന്നു മാത്രമല്ല ഫ്രാൻസിന്റെ സകല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും അനേകംപേർ കുമ്പസാരിക്കുവാനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ വന്നുകൊ - lരുന്നു. ദിവസവും പതിനാറു മണിക്കൂറോളം കുമ്പസാരകൂട്ടിൽ ചിലവഴിക്കേ - lവന്നത് ഒരിക്കലും ഭാരമായിട്ടല്ല, വലിയൊരു ഭാഗ്യമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം കരുതിയത്.

ദൈവത്തോടും പാപിയോടുമു - mയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ സ്നേഹമായിരുന്നു ഫലപ്രദമായ രീതിയിൽ അനുരഞ്ജന കൂദാശ പരികർമ്മം ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചതിന്റെ രഹസ്യം. ഈ രഹസ്യമെന്താണെന്നു ചോദിച്ച ഒരു സഹവൈദികന് അദ്ദേഹം തന്നെ നൽകിയ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: ''എന്റെ ആത്മിയതയുടെ കുറുക്കുവഴി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയാം. പാപികൾക്ക് ഞാൻ ചെറിയ പ്രായശ്ചിത്തം നൽകും. ബാക്കി അവർക്കു പകരം ഞാൻ ചെയ്യും.'' കുമ്പസാരത്തിൽ കേൾക്കുന്ന പാപങ്ങൾക്കെല്ലാം പാപം ഏറ്റുപറയുന്നവരെക്കാളധികം പ്രയശ്ചിത്തം അദ്ദേഹം ചെയ്തിരുന്നു. പുരോഹിതനായ യേശു ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങൾ ചുമക്കുന്ന കുഞ്ഞാടാണല്ലോ. അതു തന്നെയായിരുന്നു വിശുദ്ധ ജോൺ മരിയ വിയാന്നിയും.

8. സുവിശേഷോപദേശങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ജീവിക്കുന്നവനാണ് പുരോഹിതൻ

ജോൺ വിയാന്നിയുടെ ജീവിത വിശുദ്ധിയുടെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകത സുവിശേഷോപദേശങ്ങൾക്കനുസൃതമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതമാണ്. യേശുവിനെ അനുകരിച്ച് ബ്രഹ്മചര്യത്തിന്റെയും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും അനുസരണത്തിന്റെയും അരൂപി വിശ്വസ്തതയോടെ

അദ്ദേഹം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ബ്രഹ്മചര്യം അസാദ്ധ്യമാണെന്നും വൈദികരും സന്യസ്തരും കപടനാട്യക്കാരാണെന്നും സഭാ വിരോധികൾ പറഞ്ഞു പരത്തുമ്പോൾ ബ്രഹ്മചര്യത്തെ ഒരു ഭാരമായും ആവശ്യമില്ലാത്ത അടിച്ചേല്പിക്കലായും കാണുന്ന ഒരു പ്രവണത ഇന്ന് സഭയ്ക്കുള്ളിലും വളർന്നു വരുന്നു -l. എന്നാൽ വിശുദ്ധ ജോൺ വിയാന്നിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബ്രഹ്മചര്യം ജ്വലിച്ചെരിയുന്ന ഒരു അഗ്നിനാളമായിരുന്നു. അഗ്നിയിൽ ഇന്ധനം വെന്തെരിയുന്നു; മെഴുകുതിരി ഉരുകിയൊലിച്ച് ഇല്ലാതാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ബ്രഹ്മചര്യമാകുന്ന അഗ്നിയിൽ സ്വയം വെന്തെരിയുമ്പോഴും ഉരുകിയില്ലാതാകുമ്പോഴും യേശുവിനെകൊ -p നിറയുകയും യേശുവിനോടൊപ്പം ആളിക്കത്തുന്ന അഗ്നിപോലെ എല്ലാം ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചുറ്റുമുള്ളവർക്കെല്ലാം ചൂടും വെളിച്ചവും നൽകുന്ന അനുഭവവും ആത്മസംതൃപ്തിയുമാണ് വൈദികർക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. ബ്രഹ്മചര്യത്തിന്റെ നീറ്റലുകളെക്കാൾ ആയിരം മടങ്ങു വലുതാണ് ബ്രഹ്മചര്യം നൽകുന്ന ഈ ആത്മസംതൃപ്തി.

ജോൺ വിയാന്നിയുടെ ദാരിദ്ര്യാരൂപിയെക്കുറിച്ച് മാർപ്പാപ്പ പറയുന്നതിതാണ്: ''അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദാരിദ്ര്യം ഒരു സന്യസ്തന്റെയോ താപസന്റെയോ ദാരിദ്ര്യമായിരുന്നില്ല; പ്രത്യുത ഒരു വൈദികന് അനുയോജ്യമായ ഒരു ദാരിദ്ര്യമായിരുന്നു.'' തീർത്ഥാടനത്തിനായി വരുന്നവർ സംഭാവനകൾ നൽകിയിരുന്നതുകൊ -l ധാരാളം പണം അദ്ദേഹത്തിനു കൈകാര്യം ചെയ്യേ -lിവന്നിട്ടു -l. എന്നാൽ ഇതിൽ ഒരു പൈസപോലും അദ്ദേഹം സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ചിലവഴിച്ചിരുന്നില്ല. ദാരിദ്ര്യവും രോഗവും തിരസ്കരണവും മൂലം അവശതയനുഭവിക്കുന്നവരെ സഹായിക്കുവാനും അദ്ദേഹം തന്നെ സ്ഥാപിച്ച അനാഥാലയത്തിലെ പെൺകുട്ടികളെ സംരക്ഷിക്കുവാനുമാണ് അദ്ദേഹം ഈ സംഭാവനകൾ നൽകിയിരുന്നത്. ''മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകുന്നതിൽ ധനവാനും സ്വയം ദരിദ്രനുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം'' എന്നാണ് മാർപ്പാപ്പാ തന്റെ സന്ദേശത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഏതാനും നാളുകൾക്കു മുമ്പ് എറണാകുളത്തുവച്ച് ജോൺ വിയാനിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്തപ്പോൾ ഒരു വൈദികൻ പറയുന്നതു കേട്ടു. ഈ അടുത്ത കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിനു പരിചയമുള്ള ഒരു വൈദികൻ മരിച്ചപ്പോൾ, ബാങ്ക് നിക്ഷേപമായി അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു കോടിയിലധികം രൂപയു -mയിരുന്നു. ആർക്കു വേ -lി അദ്ദേഹം ഇതെല്ലാം സമ്പാദിച്ചു കൂട്ടിവച്ചെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇതെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ട അനുഭവത്തോടെയല്ലേ അദ്ദേഹത്തിന് ഈ ലോകത്തു നിന്ന് യാത്രയാകേ -lിവന്നത്. എന്നാൽ ജോൺ വിയാന്നി മരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു സ്വന്തമെന്നു പറയാനായി ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു. റോബിൻ ഡൊൺകാസ്റ്റർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഇംഗ്ല -lിലെ യോർക്ക്ഷയറിലുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ ശവകുടീരത്തിൽ ഇപ്രകാരം ഒരു കവിത എഴുതിവച്ചിട്ടു ്: ''What I spent, I had; What I gave, I have; What I left, I lost.'' ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ എല്ലാം കൊടുത്ത് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിക്ഷേപങ്ങൾ കരുതിവയ്ക്കാനാണ് യേശു നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നത്.

സ്വന്തം ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ പരിത്യജിച്ചുകൊ -l ദൈവേഷ്ടം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ തന്നെത്തന്നെ പരിപൂർണ്ണമായും വിട്ടുകൊടുത്ത ഒരു അനുസരണത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു ജോൺ വിയാന്നി. സ്വന്തം അജ്ഞതയെക്കുറിച്ചും നിസ്സാരതയെക്കുറിച്ചുമുള്ള അവബോധം അദ്ദേഹത്തിന് എപ്പോഴുമു -mയിരുന്നു. അതുകൊ -p തന്നെ ഒരു ഇടവക വികാരിയായിരിക്കാൻ താൻ യോഗ്യനല്ല എന്ന ചിന്തയോടെ ഇടവകയിൽ നിന്നും ഏകാന്ത ജീവിതം നയിക്കുവാനായി അദ്ദേഹം ഒളിച്ചോടാൻ ശ്രമിച്ച അവസരങ്ങളു -l. അപ്പോഴെല്ലാം മേലധികാരികളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളും ആത്മാക്കൾക്കു വേ -lിയുള്ള ദാഹവുമാണ് ഇതിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ പിന്തിരിപ്പിച്ചത്. തന്നോടും തന്റെ അജഗണത്തോടും അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറയുമായിരുന്നു: ''ദൈവത്തെ സേവിക്കാൻ ര -p നല്ല മാർഗ്ഗങ്ങളില്ല; ഒന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. എങ്ങനെ ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടാൻ അവിടുന്നു യോഗ്യനാണോ

അങ്ങനെ ശുശ്രൂഷിക്കുക.'' ഇതാണ് ജോൺ വിയാന്നി പരിപോഷിപ്പിച്ചിരുന്ന അനുസരണത്തിന്റെ അരൂപി. ഇങ്ങനെ ബ്രഹ്മചര്യം, ദാരിദ്ര്യം, അനുസരണം, എന്നീ സുവിശേഷോപദേശങ്ങൾക്കനുസൃതമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അജപാലന പ്രവർത്തനങ്ങളെയെല്ലാം ഫലപ്രദമാക്കുവാൻ ഏറെ സഹായിച്ചു.

നിത്യപുരോഹിതനായ യേശുവാണ് എല്ലാ വൈദികരും അനുകരിക്കേ▬ മാതൃക. എന്തുകൊ▬്‌ യേശുവിനെ അനുകരിച്ച് വിശുദ്ധിയിൽ അനുദിനം വളരാനുള്ള തീക്ഷണത നമുക്കു ഇല്ലാതെ പോകുന്നു. യേശു ദൈവമാണ്; എല്ലാ നന്മകളുടെയും നിറകുടമാണ്; പാപത്തിന്റെ ലവലേശം പോലുമില്ലാത്തവനാണ്. അങ്ങനെയുള്ള യേശുവിനെ അനുകരിച്ച് വിശുദ്ധിയിൽ വളരാൻ മനുഷ്യരായ നമുക്കൊന്നും സാധിക്കുകയില്ല എന്ന ഒരു തെറ്റായ ചിന്ത നമ്മിൽ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ കടന്നു കൂടുന്നു▬്‌. ഇതാണ് ഒരു തണുപ്പൻ മനോഭാവത്തോടെ പലപ്പോഴും വൈദിക ശുശ്രൂഷ നാം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിന്റെ പ്രധാനകാരണം. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഏറ്റവും നിസ്സാരനെന്നും, ബലഹീനനെന്നും എല്ലാവരും വിധിയെഴുതിയ ഒരു വ്യക്തിയെ, വിശുദ്ധ ജോൺ മരിയ വിയാന്നിയെ ഈ വൈദിക വർഷത്തിൽ സഭ നമുക്കു കാണിച്ചു തരുന്നത്. ആർസിലെ വികാരിക്ക് യേശുവിനെ അനുകരിക്കാൻ സാധിച്ചുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ മനസ്സുവച്ചാൽ നമുക്കും സാധിക്കും. വിശുദ്ധിയിൽ അനുദിനം അഭിവൃത്തി പ്രാപിക്കാനുള്ള നല്ല മനസ്സ് നമുക്ക് തരേണമെയെന്ന്, വിശുദ്ധിക്കായുള്ള തീക്ഷണത നമ്മിൽ എപ്പോഴും ജ്വലിപ്പിച്ചു നിറുത്തേണമെയെന്ന് വിശുദ്ധ ജോൺ മരിയ വിയാന്നിയുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥത്തിലൂടെ നമുക്കിപ്പോൾ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കാം. ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.